

Sygn. akt II CSK 635/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku K. A.

przy uczestnictwie P. T.

o wpis,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 maja 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 23 czerwca 2014 r., sygn. akt III Ca 790/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie wniosku. Uzasadnienie to nie może poprzestawać na odwołaniu się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, lecz musi obejmować wyodrębnioną argumentację juretryczną przekonującą, że powołana przez skarżącego przesłanka w sprawie zachodzi. Ponieważ skarżąca twierdzi, że jej skarga jest oczywiście uzasadniona, powinna przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna wnioskodawczyni nie przedstawia przekonującego uzasadnienia „oczywistości” skargi, odwołując się ponownie do uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Na tle jej uzasadnienia jest wyraźnie widoczne, że błędnie utożsamia ona prawo dożywocia wyłączające rękojmię na podstawie art. 7 pkt 2 u.k.w.h., ze służebnością osobistą dożywotniego korzystania z mieszkania, która nie uzasadnia wyłączenia, na podstawie art. 7, stosowania rękojmi.

Skarżąca nie przekonała zatem o spełnieniu wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).